

Egy ropi NAPLÓja

AZ UTOLSÓ
SZALMASZÁL

kép Sregény

NEW YORK TIMES

BESTSELLER

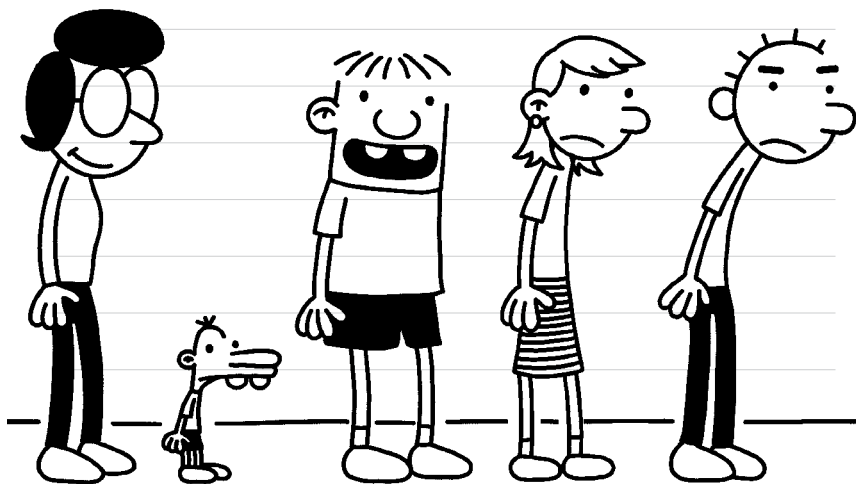
Jeff Kinney

JEFF KINNEY EGYÉB KÖNYVEI:

Egy ropi naplója

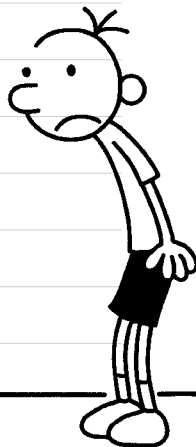
Egy ropi naplója: Rodrick a király

Egy ropi NAPLÓja

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

Jeff Kinney

Második kiadás
Könyvmolyképző Kiadó, 2011

TIMNEK

JANUÁR

Újév napja

Mindenki tudja ugye, hogy az év elején elvárják az embertől, hogy különféle „fogadalmakat” tegyen, és próbáljon meg jobb ember lenni?

Ezzel az a gond, hogy nekem nem könnyű kitalálni, hogyan javíthatnék még magamon, mivel - legalábbis a szűk ismeretségi körömben - a hollók közt hattyúként világlok.

Ezért az idén úgy döntöttem, hogy inkább **MÁSOKNAK** igyekszem segíteni abban, hogy tökéletesebbek legyenek. De szembe kell néznem azzal, hogy néhányan nem értékelik igazán, ha segíteni próbál nekik az ember.

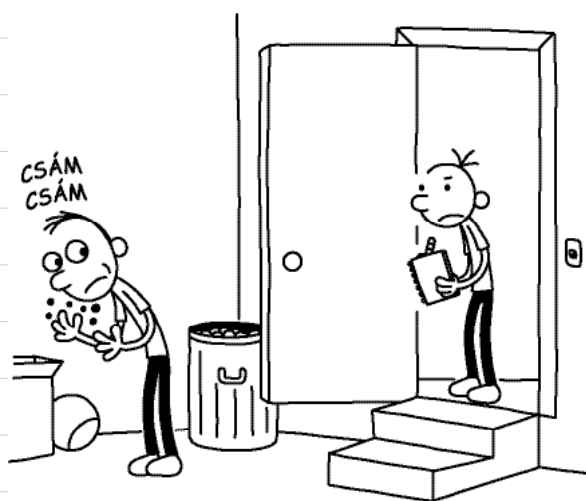
AZT HISZEM, MEGPRÓBÁLHATNÁD
SOKKAL HALKABBAN ENNI A CSIPSZET.

Azt azért rögtön észrevettem, hogy a családtagjaim nem igazán tartják be az újevi fogadalmaikat.

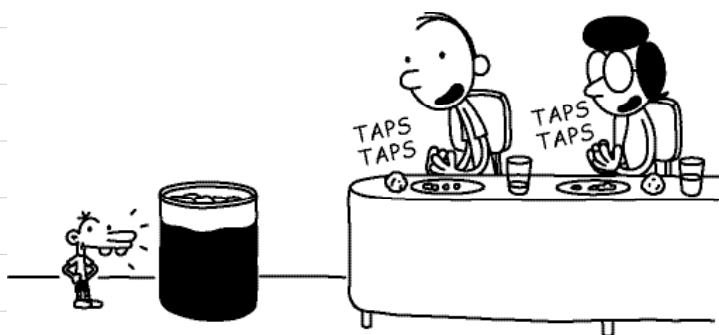
Anya azt mondta, hogy ma elmegy tornászni, de az egész estét a tévé előtt töltötte.

Apa szigorú diétába kezdett, azonban vacsora után rajtakaptam, hogy a garázsban tömi magába a csokis süteményt.

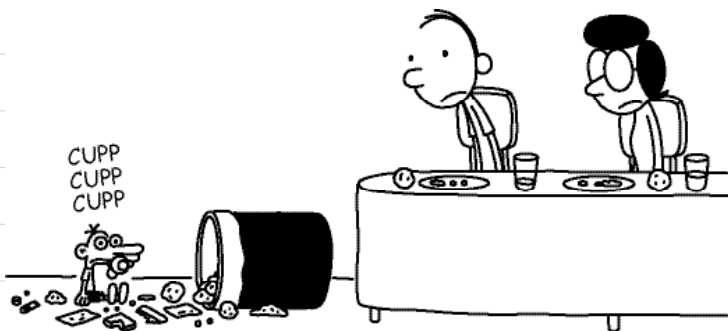

Még az öcsém, Manny sem tud kitartani a fogadalma mellett.

Ma reggel közölte mindenkivel, hogy már „nagyfiú”, és nincs szüksége vigasztalóra. Azzal a kedvenc cumiját bedobta a szemétkbe.

EZ az újévi fogadalom még egy PERCIG sem tartott.

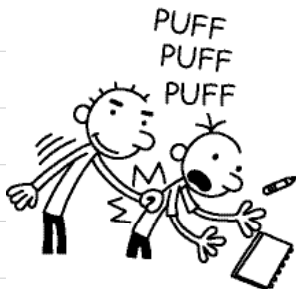

Az egyetlen ember a családban, aki nem tett újévi fogadalmat, az a bátyám, Rodrick. Pedig kár, mivel szerintem legalább másfél kilométeres listára lenne szüksége.

Úgy döntöttem, hogy előállok valami jó kis programmal, hogy segítsek Rodricknak jobb emberré válni. A tervemnek a „Három iksz, és kiestél” címet adtam. Az ötlet alapja, hogy valahányszor Rodrick elbarmol valamit, egy X-et vések fel a lapjára a neve mellé.

Rodricknak már azelőtt megvolt a három rovas a neve mellett, mielőtt kitalálhattam volna, mit jelent a „kiestél”.

Egyébként azon töprengek, hogy az ÉN fogadalmamat is meg kéne szegni. Túl munkás, és eddig még semmiféle haladást se sikerült elérnem.

Emellett, mikor anyát épp milliomodik alkalommal figyelmeztettem, hogy egye halkabban a csipszét, sikerült megragadnia a lényegét. „Senki nem lehet olyan tökéletes, mint TE, Gregory” - mondta. És ahogy eddig láttam, úgy tűnik, igaza van.

Csütörtök

Apa még egyszer nekifutott a fogyókúrának, és ez eléggé keresztbetett nekem. Három napig nem evett csokoládét, és KEGYETLENÜL zabos volt.

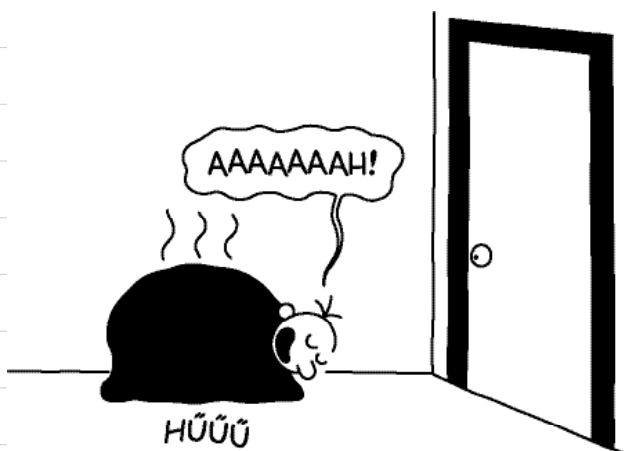
Egyik nap, miután felébresztett, és közölte, hogy készülődjek az iskolába, véletlenül visszaaludtam. De EZT a hibát utoljára követtem el.

A gondok egy része abból fakad, hogy apa mindig azelőtt ébreszt, hogy anya kijön a zuhany alól, így tudom, hogy van legalább tíz percem, míg tényleg fel kell kelnem az ágyból.

Tegnap rájöttem, hogyan aludhatok még egy kicsit úgy, hogy apát se dühítsem föl. Miután felébresztett, levittem a takarómat a hallba, és a fürdőszoba előtt vártam, hogy rám kerüljön a sor.

Aztán ráfeküdtem a fűtés nyílására. Míg a kazán melegített, még annál is jobb volt, mint ha ágyban maradtam volna.

Csak az volt a gond, hogy a fűtés egyszerre nagyjából öt percre kapcsolt be. Aztán, amikor már nem működött a kazán, a hideg fémen feküdtem.

Ma reggel, miközben vártam, hogy anya befejezze a zuhanyozást, eszembe jutott, hogy kapott valakitől egy fürdőköpenyt karácsonyra. Elmentem a szekrényéhez és kivettem.

Hadd mondjam meg, hogy ez volt az egyik legjobb húzásom. Olyan érzés, mintha egy nagy, bolyhos törölközőbe lennék becsavarva, amit most szedtek ki a szárítóból.

Igazság szerint annyira tetszett, hogy zuhanyozás UTÁN is ezt viseltem. Azt hiszem, apa féltékeny lehetett, amiért nem NEKI jutott eszébe a köntösötlet először, mert mikor a konyhaasztalhoz mentem, a szokottnál is morcosabbnak látszott.

Mondhatom, a nőknek van érzékük ehhez a köntösdologhoz. Azon kezdek töprengeni, mi MÁST hagytam még ki.

Azt kívánom, bár saját fürdőköpenyt kértem volna karácsonyra, mert biztos vagyok benne, hogy anya visszaadatja velem az övét.

Ebben az évben megint megszívtam az ajándékokat. Már akkor tudtam, hogy durva lesz a nap, mikor a zoknimban egy dezodort és egy „úti szótárt” találtam.

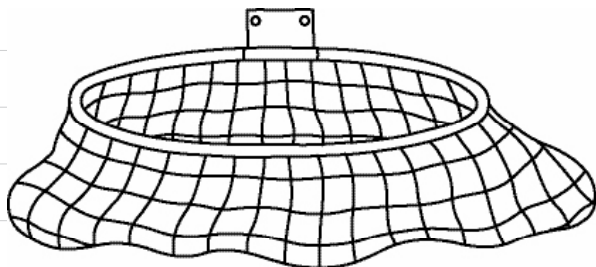
Azt hiszem, ha felső tagozatos az ember, a felnőttek egyszer csak úgy határoznak, hogy túl nagy vagy már a játékokhoz és mindenhez, aminek a legtávolabbi köze van a szórakozáshoz.

De azért elvárják, hogy legyél izgatott, mikor kinyitod a béna ajándékokat, amiket tőlük kapsz.

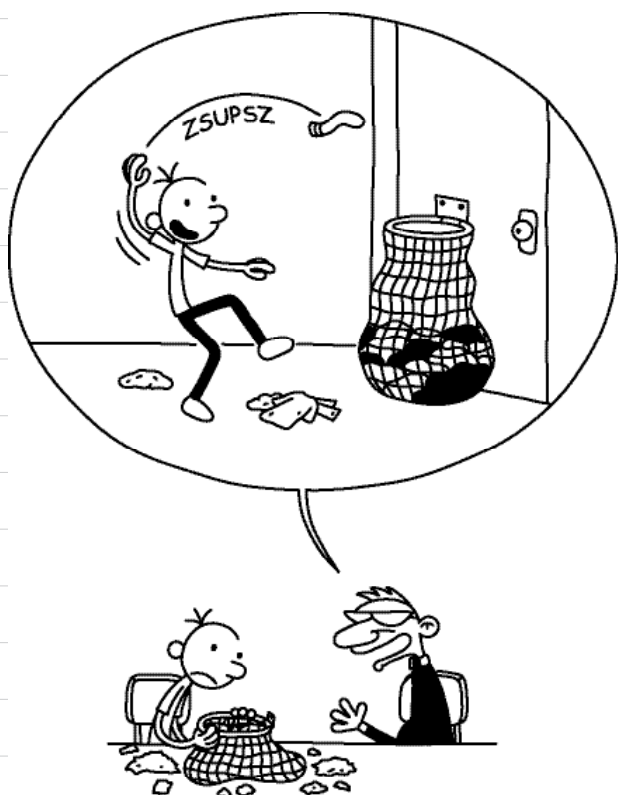

A legtöbb ajándék az idén könyv volt meg ruha. Még leginkább a Charlie bácsitól kapott ajándék hasonlított a játéokra.

Mikor kicsomagoltam Charlie bácsi ajándékát, azt sem tudtam, mi lehet az. Nagy műanyag gyűrű volt, amihez egy hálót erősítettek.

Charlie bácsi elmagyarázta, hogy ez egy „Szeny-nyesgyűjtő” a szobámba. Azt mondta, a szenny-nyesgyűjtőt az ajtó hátuljára szereljem föl, így a piszkos ruhák elrakása „öröm” lesz.

Először azt hittem, ez vicc, de aztán rájöttem, hogy Charlie bácsi komolyan beszél. El kellett neki magyaráznom, hogy nem én MOSOM ki a szennysemet.

Elmeséltem neki, hogy egyszerűen ledobálom a piszkos ruháimat a padlóra, anya összeszedi őket, és leviszi a mosókonyhába.

Pár nap múlva minden szépen, összehajtogatva visszakerül.

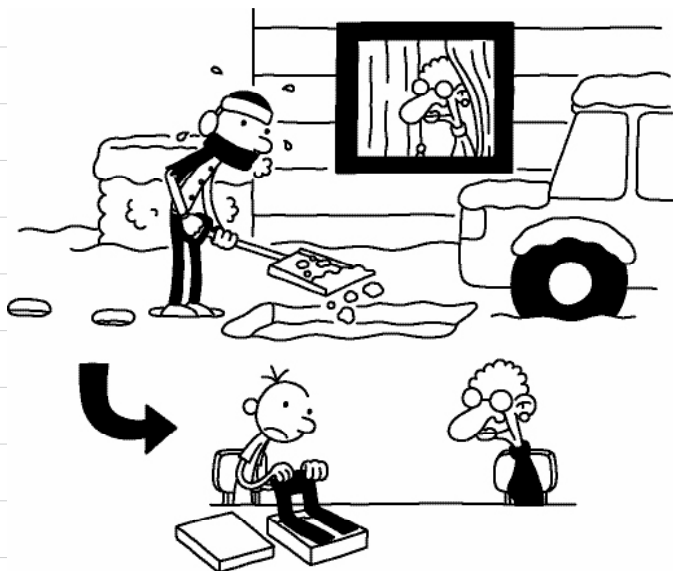
Azt is mondtam Charlie bácsinak, hogy vigye csak vissza a szennyestartót, és adja ide az árát, majd én veszek rajta olyasmit, amit tényleg tudok HASZNÁLNI.

Ekkor szólt közbe anya. Biztosította Charlie bácsit, hogy ő NAGYSZERŰ ötletnek tartja a szennyestartót.

Aztán kijelentette, hogy mostantól én mosom a SAJÁT szennyesemet. Így tulajdonképpen oda jutottunk, hogy Charlie bácsitól házimunkát kaptam karácsonyra.

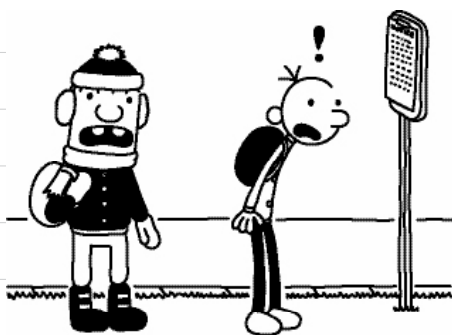
Tényleg gáz, hogy ilyen hervadt ajándékokat kaptam ebben az évben. Pedig komoly erőfeszítéseket tettem az elmúlt hónapokban, hogy benyaljam magam az embereknél, ami majd karácsonykor kifizetődik. Most hogy én mosom a szennyesemet, azt hiszem,

ÖRÜLÖK, hogy egy csomó ruhám lett. Talán az egész tanévben kitart, nem fogok ki a tiszta holmiból.

Hétfő

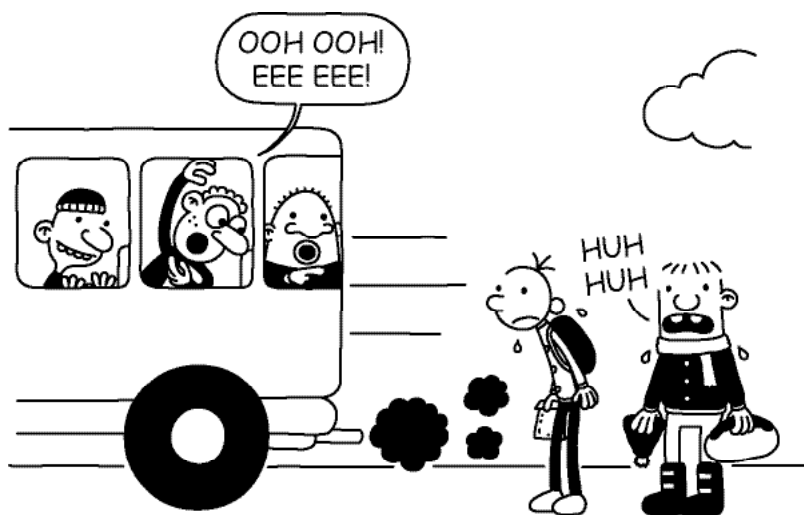
Mikor Rowley-val ma reggel kimentünk a buszmegállóhoz, ronda meglepetés várt ránk. Egy papírt ragasztottak a táblára, amin az állt, hogy a buszunk útvonalát „ésszerűsítették”. Ez azt jelenti, hogy GYALOG kell iskolába mennünk.

Lenne ahhoz a zsenihez egy pár szavam, aki KITALÁLTA, mert az utcánk ötszáz méterre van az iskolától.

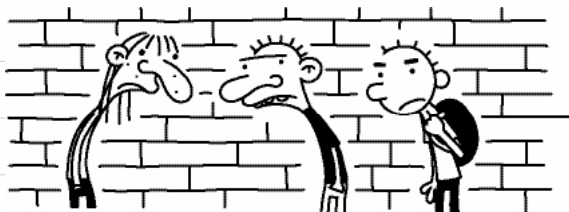
Futnunk kellett, hogy beérjünk becsengetésre. És az TÉNYLEG gáz volt, mikor a szokott buszunk elhaladt mellettünk, és tele volt a szomszédos Whirley utcai gyerekekkel.

A Whirley utcai gyerekek huhogtak ránk, mikor elmentek mellettünk, ami tényleg gáz, mivel ezt pontosan MI szoktuk tenni velük, mikor MI mentünk el mellettük.

Megindoklom, miért rossz ötlet, ha a gyerekek gyalog járnak iskolába. Ezekben a napokban a tanárok annyi házi feladatot adnak, hogy a hazacipelendő könyvek és munkafüzetek miatt a táská ötven kilósnak tűnik.

Aki kíváncsi, hogy ez milyen hatással van az emberre, elég megnéznie Rodrickot és a haverjait.

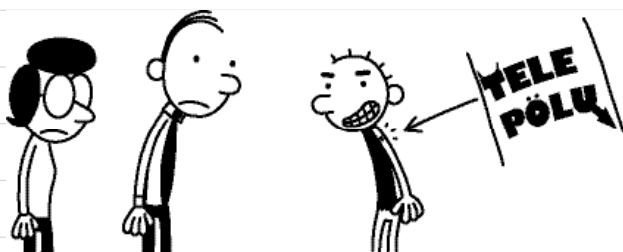
A serdülőkről jut eszembe, apa ma ünnepelheti magát. A környék leggázosabb serdülőjét Lenwood Heath-nek hívják. Apa a halálos ellenségének tekinti a srácot. Legalább ötvenszer ráküldte már a zsarukat.

Gyanítom, hogy Lenwood szülei is besokalltak, mert katonaiskolába küldték a srácot.

Azt hinné az ember, hogy apa most örül, de nem hiszem, hogy elégedett lesz, míg az összes kamasz kölyköt el nem küldik a fiatalkorúak börtönébe vagy Alcatrazba vagy valahova. Rodrickot is beleértve.

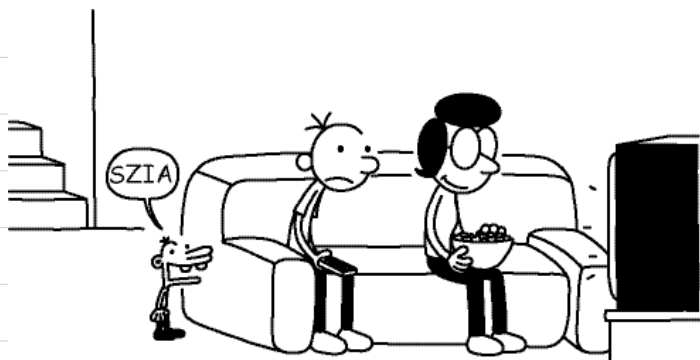
Tegnap anya és apa adott pénzt Rodricknak, hogy vegyen tankönyveket a vizsgáira. Rodrick viszont tetoválásra költötte a pénzt.

Nekem még van egy kis időm, míg kamasz leszek. De abban a pillanatban, garantálom, apa az első lehetséges alkalommal kiteszi a szűrőmet.

Hétfő

A múlt héten vagy valahogy így, Manny esténként elkezdett kiszállni az ágyából, és lejött a nappaliba.

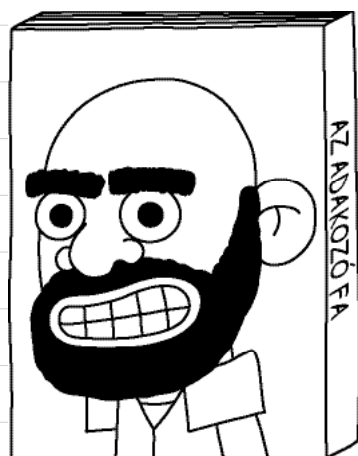
Anya ahelyett, hogy rögtön visszavitte volna, megengedte, hogy ott üljön velünk és nézze a tévét.

Ez nem tisztességes, mert ha Manny velünk van, nem nézhetem a kedvenc műsoraimat.

Csak annyit mondhatok, mikor én voltam kicsi, szó sem lehetett ilyen „kiszállunk az ágyból”-szerű dologról. Én is próbálkoztam egyszer vagy kétszer, de apa gyorsan leállított.

Apa minden este felolvasott nekem egy könyvből, „Az adakozó fa” a címe. Tényleg jó könyv, de a hátulján van egy kép a szerzőről, egy Shel Silverstein nevű fickóról.

De Shel Silverstein inkább rablónak vagy kalóznak nézett ki, mint bájos gyerekkönyvek írójának.

Apa biztosan tudta, hogy kiakadtam a képtől, mert egyik este, mikor kiszálltam az ágyból, kijelentette:

Ez tényleg hatott. Azóta SEM szállok ki az ágyból éjszaka, még akkor sem, ha amúgy nagyon ki kéne mennem a fürdőszobába.

Nem hiszem, hogy a szüleink Shel Silverstein könyveit olvasnák Mannynek, ami talán megmagyarázza, miért kel föl, miután lefektették.

Hallottam pár mesét, amit Mannynek olvasnak, és bátran állíthatom, hogy azok a fickók, akik a könyveket írják, tényleg tudják, mitől döglik a légy.

Először is alig van benne szöveg, úgyhogy öt másodperc alatt meg lehet írni.

Közöltem anyával, mi a véleményem Manny könyve-
iről, erre ő azt mondta, ha olyan könnyű ilyet írni,
akkor én is megpróbálkozhatnék az írással.

Így is tettem. Higgyétek el, nem nagy szám. Csak
egy ütős nevű főhőst kell találni, aztán a szereplő
jól ráfarag a könyv végén.

Már csak el kell küldenem a kiadóhoz és várni,
hogy dőljön a lé.

Tudja meg, Rackanszky úr!

Írta Greg Heffley

Egyszer élt egy
Rackanszky
nevű ember, aki
mindenféle
zöldséget
gondolt.

NEM TUDOK SOKAT,
DE EGY DOLOGGAL
TISZTÁBAN VAGYOK:
A JEGESMEDVÉK
HASZONTALAN
ÁLLATOK.

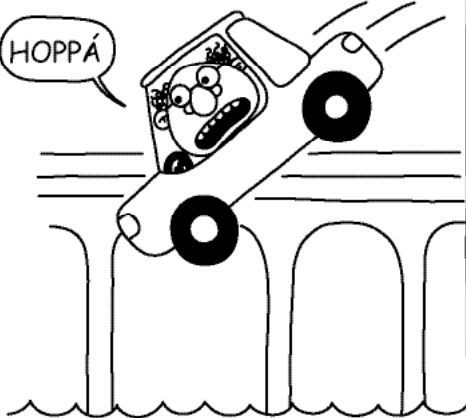
Egy napon
Rackanszky úr
autóval utazott.

JÖVÖK...

De akkor...

HOPPÁ

És
aztán...

RACKANSZKY ÚR, ÖN MEGFULLADT
VOLNA, DE SZERENCSÉRE TOBUK
OTT ÜLDÖGÉLT AZ EGYIK JÉGHEGY
TETEJÉN, ÉS MEGMENTETTE A
MAGA ÉLETÉT.

Végül...

AZELŐTT ÚGY VÉLTEM, HOGY
A JEGESMEDVÉK HASZONTALAN
ÁLLATOK, DE MÁR LÁTOM,
HOGY NEM MINDEN
JEGESMEDVE HASZONTALAN.

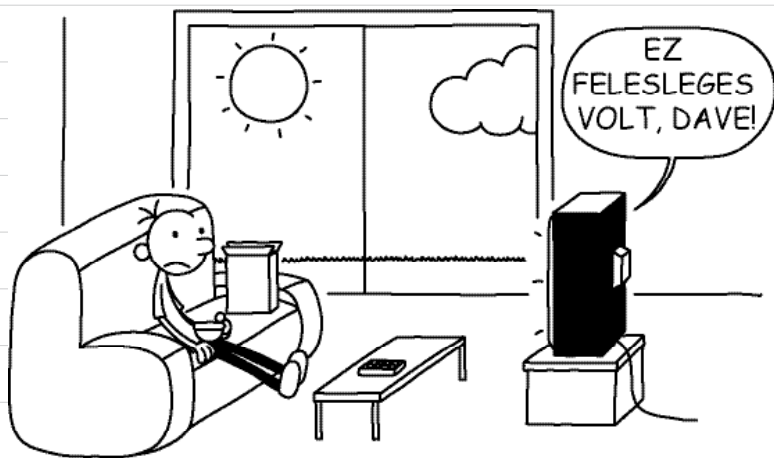
Vége

Értitek, miről beszélek? Sajnos csak a könyv
befejezése után vettem észre, hogy elfelejtet-
tem versbe szedni. De fizesse meg a kiadó, ha
ERRE vágynak.

Szombat

Miután az utóbbi két hetet iskolába kutyaagolással töltöttem, alig vártam, hogy kirúgjak a hámból, és két napig ne csináljak semmit.

A szombati tévénézéssel az a baj, hogy kizárólag tekét adnak meg golfot. Ráadásul a nap betűz a tolóajtó üvegén, és alig lehet látni a tévét.

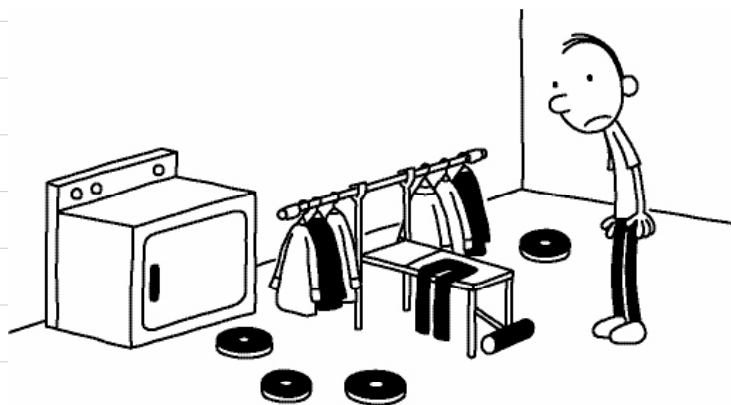
A másik csatornára akartam kapcsolni, de a távkapcsoló a dohányzóasztal közepén állt, én meg olyan kényelmesen ültem egy tál gabonapehellyel az ölemben, és tényleg nem akartam fölkelni.

Megpróbáltam használni az Erőt, hogy a távkapcsoló odalevitáljon hozzám, bár már milliószor próbáltam azelőtt is, és még sose sikerült. Ma nagyjából tizenöt percig kísérleteztem és koncentráltam NAGYON keményen, de nem jött össze a dolog. Bár tudtam volna, hogy apa egész idő alatt ott áll a hátam mögött!

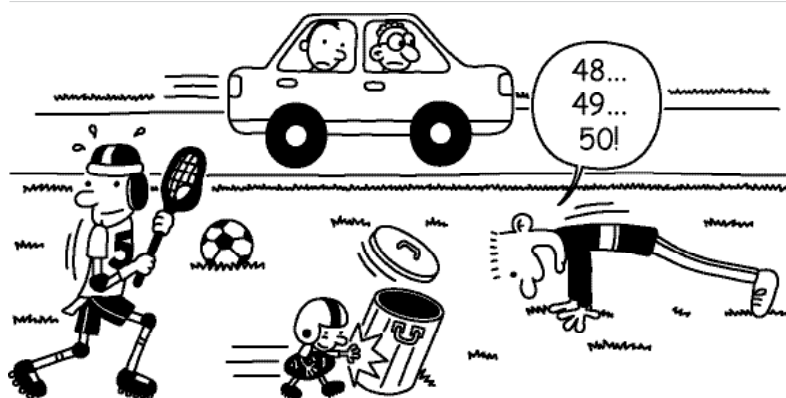

Apa azt mondta, ki kéne mennem és valami testmozgást végezni. Mondtam neki, hogy egész IDŐ alatt testmozgást végzek, és éppen ma reggel használtam a súlyzópadot, amit vett nekem.

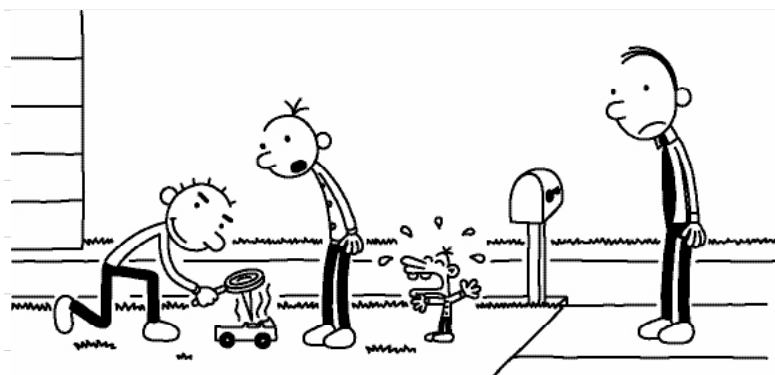
De valami hihetőbbel kellett volna előállnom, mert nyilvánvaló, hogy nem így van.

Apa azért törődik a testedzéssel, mert van egy Mr. Warren nevű főnöke, és Mr. Warren három sportrajongó fiúval büszkélkedhet. Apa a Warren gyerekeket látja mindennap, mikor hazafelé jön a közösen használt kocsival, és elhajtanak a házuk előtt.

Azt hiszem, apának mindig nagy csalódás, mikor hazaér és látja, mivel foglalkoznak az ő fiai.

Egyébként, mint mondtam, apa ma kirúgott a házból. Először nem jutott eszembe semmi, hogy mit csináljak, de aztán remek ötletem támadt.

Tegnap ebédnél Albert Sandy mindenkinek előadott egy történetet valami kínai vagy thaiföldi vagy ilyesmi fickóról, aki viccen kívül két méter magasra fel tud ugrani. Úgy tudta megcsinálni, hogy először egy tíz centi mély gödröt ásott, aztán százszor ki-be ugrált. Aztán másnap kétszer olyan mély gödröt ásott és ABBÓL ugrált ki-be. Az ötödik napra gyakorlatilag olyan lett, mint a kenguru.

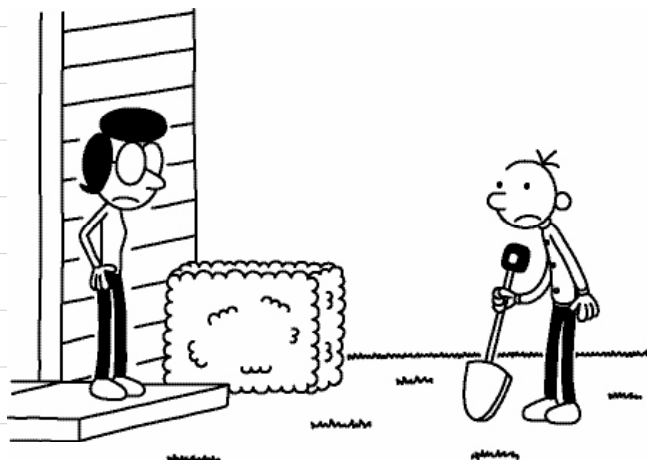

Az asztalnál ülő pár srác kijelentette Albertnek, hogy az egész halandzsa, de SZERINTEM egyáltalán nem hülyeség, sőt. Plusz rájöttem, ha azt csinálom, amit Albert mondott, és HOZZÁTESZEK még pár napot a programhoz, az összes, nehézfiúkkal kapcsolatos problémám megoldódik.

Kihoztam az ásót a garázsból, és kerestem egy helyet az előkertben, ami megfelelőnek tűnt az ásáshoz. De még mielőtt nekiláthattam volna, kijött anya és megkérdezte, mit művelek.

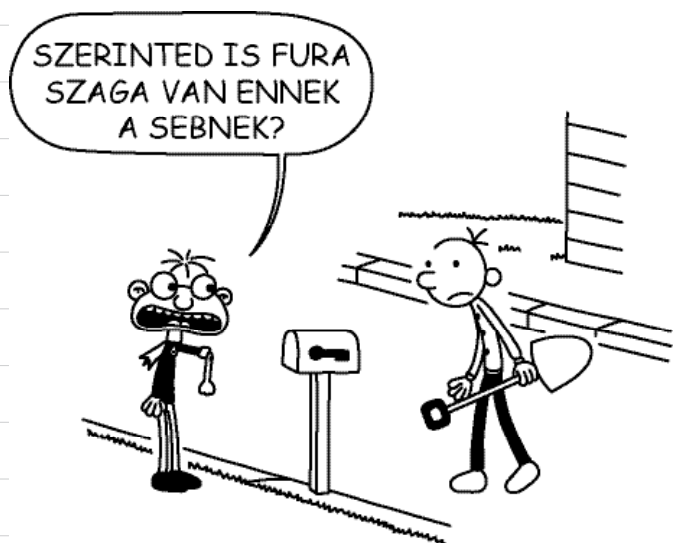

Mondtam neki, hogy csak egy lyukat ások, de persze EZT az ötletet egyáltalán nem díjazta. Rögtön legalább húsz érvet hozott fel, miért nem szabad ásnom.

Azt mondta, „veszélyes” lyukat ásni az udvaron, a föld alatti elektromos vezetékek, a szennyvízcsatorna meg az ilyesmi miatt. Aztán megígértette velem, hogy nem ások semmiféle lyukat a kertben. Kénytelen voltam megígérni.

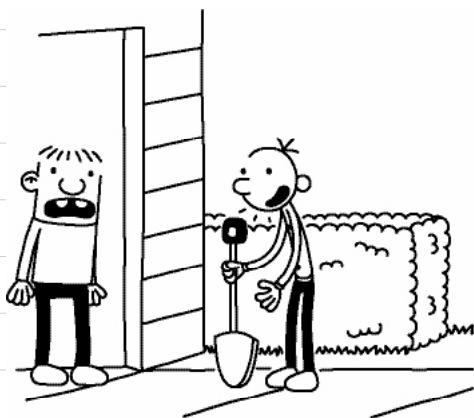
Anya bevonult, de szemmel tartott az ablakból. Tudtam, legokosabb, ha fogom az ásót, és valahol máshol árok lyukat, úgyhogy elindultam Rowley-ékhoz.

Az utóbbi időben nem sokszor látogattam meg őt Fregley miatt. Fregley sok időt tölt az előkertjükben, és egészen biztos, hogy ma is ott lesz.

Új stratégiát alkalmaztam a kölyökkel szemben. Nem nézek a szemébe, csak megyek tovább, és úgy látszik, ma bevált a trükk.

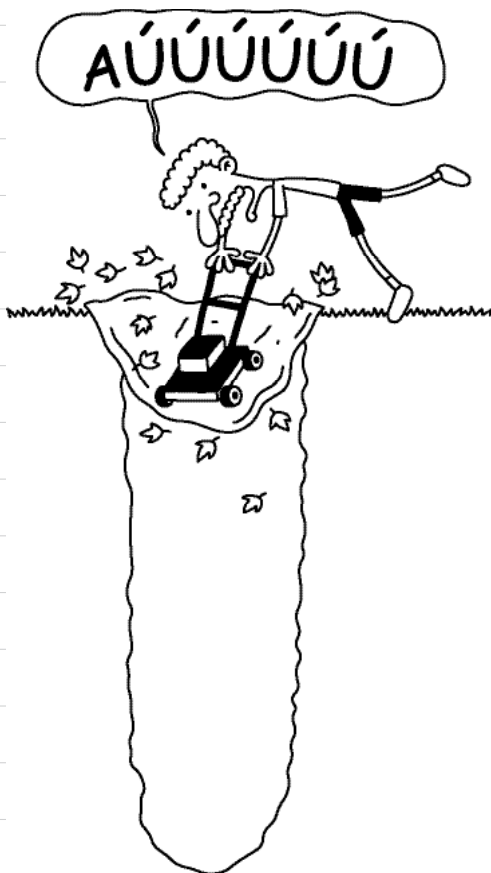
Mikor odaértem Rowley-ékhoz, elmondtam neki az ötletemet, és hogy gyakorlatilag mindketten nindzsák lehetünk, ha végigcsináljuk az általam kitervelt lyukbólugrós programot.

De nem indította be az ötletet. Azt mondta, hogy a szülei kiakadnának, ha a megkérdezésük nélkül egy három méter mély gödröt ásnánk az előkertjükbe, úgyhogy először engedélyt kell rá kérnie.

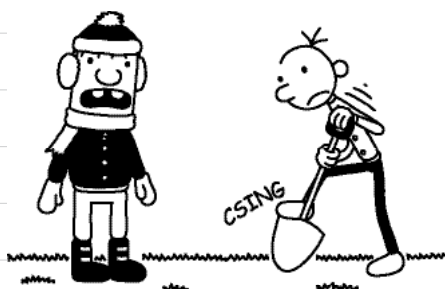
Hát, egy dolgot biztosan tudok Rowley szülei-vel kapcsolatban, mégpedig azt, hogy SOHA nem díjazták az ötleteimet. Mondtam Rowley-nak, hogy valami ponyvával, takaróval vagy mifenével fedjük be a lyukat, tegyünk rá egy kis levelet, és a szülei soha nem fogják megtudni. Úgy látszott,

sikerült meggyőzőnöm. Rendben, elismerem, hogy a szülei VÉGÜL talán mégis felfedezik a művünket. De az három-négy hónapnál előbb úgysem következik be.

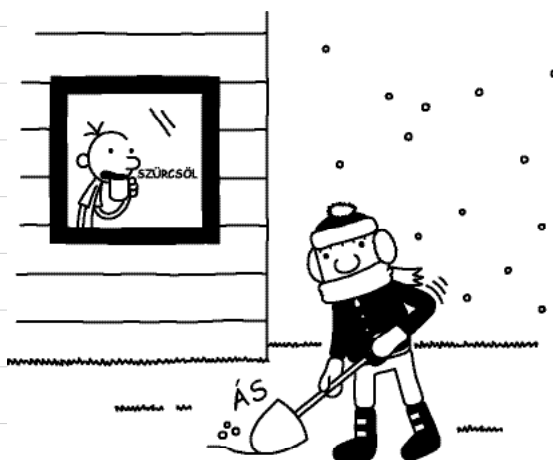

Aztán találtunk egy jó helyet az előkertben az ásásra, de rögtön komoly problémával találtuk magunkat szemközt.

A talaj olyan KEMÉNY, fagyott volt, hogy jószerint fel sem tudtuk karcolni.

Pár percig próbálkoztam, mielőtt átadtam volna az ásót Rowley-nak. Ő sem ért el valami nagy haladást, de jó sokáig rajta volt a sor, és úgy érezhette, hogy előmozdítja a vállalkozásunkat.

Rowley egy kissé tovább jutott, mint én, de mikor sötétedni kezdett, feladta.

Azt hiszem, újabb részt kell ütni holnap.

Vasárnap

Éjszaka sokat gondolkodtam, és rájöttem, hogy ebben a tempóban, ahogy haladunk, egyetemisták leszünk, mielőtt elérjük a háromméteres mélységet.

Így aztán TELJESEN más ötlettel álltam elő.

Eszembe jutott, hogy a tévében láttam, amint a tudósok „időkapszulát” készítettek, megtöltötték mindenfélével: újságokkal, DVD-kkel és ilyesmivel. Aztán a tudósok beásták a földbe az időkapszulájukat. Az ötlet szerint pár száz év múlva majd jön valaki, kiássza, és megtudja, hogy hogyan éltek a régmúltban az emberek.

Meséltem Rowley-nak az ötletéről, és egészen belesedett. Azt hiszem, főleg annak örült, hogy a következő pár évünket nem ásással töltjük majd.

Felkértem Rowley-t, hogy adományozzon néhány tárgyat, amiket az időkapszulába tehetünk. Ekkor kezdett beijedni.

Javasoltam, hogy a karácsonyi ajándékaiból tegyen bele valamit az időkapszulába, így a jövőbeli emberek tényleg szuper dolgokhoz jutnak, ha kinyitják a dobozt. Rowley szerint ez nem tisztességes, mert ÉN semmit se teszek a karácsonyi ajándékaim közül az időkapszulába. Kénytelen voltam elmagyarázni, hogy a jövőbeli emberek azt gondolják majd, hogy tök bénák vagyunk, ha kinyitják a dobozt, és ruhákkal meg könyvekkel lesz tele.

Aztán kijelentettem, hogy bedobok három dollárt a SAJÁT pénzemből, így bizonyítandó, hogy képes vagyok áldozatokat hozni. Ez meggyőzte Rowley-t, és átfésülte a videojátékait és a többi holmiját.

Valójában egy titkos terv körvonalazódott bennem, amit nem tudattam Rowley-val. Tudtam, hogy az időkapszulába pénzt tenni okos húzás, mert ez a pénz SOKKAL többet ér majd a jövőben.

Így akárki találja meg az időkapszulát, visszautazik az időben, és megjutalmaz azért, hogy gazdaggá tettem.

Írtam egy kis üzenetet, amit betettem a dobozba, hogy az, aki megtalálja, pontosan tudja, kinek legyen hálás.

Akinek hálával tartozol:
A készpénzt adományozta
Greg Heffley
Surrey Street 12

Találtunk egy cipős dobozt, és az összes holmit beletettük. Aztán pár ragasztószalaggal lezártuk.

A doboz külsejét kis felirattal láttam el, nehogy túl korán kinyissák.

Ezután betettük az előzőleg ásott lyukba, és eltemettük, ahogy tudtuk.

Jobb lett volna, ha Rowley egy kicsit több erőfeszítést fejt ki ásás közben, mert az időkapuszulánkat nem lehetett teljesen eltemetni. Remélhetőleg senki nem háborgatja, mert legalább pár száz évig ott kell maradnia.

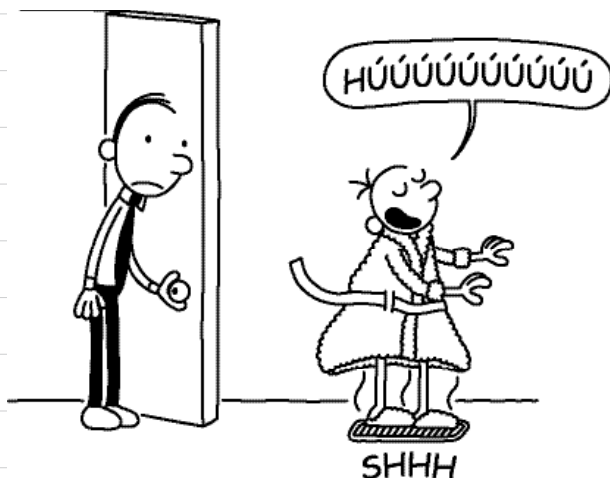

Hétfő

Durván kezdődött a hetem. Mikor felkeltem az ágyból, anya hálóköntöse nem volt ott, ahol szokott, a kilincsemen.

Megkérdeztem anyát, hogy ő vette-e vissza a fürdőköpenyt, de azt mondta, hogy nem. Volt egy olyan érzésem, hogy apa tette.

Pár napja felfedeztem, hogyan kombináljam a fürdőköpenyérzést a fűtőtestélménnyel, de nem hiszem, hogy apa díjazta az ötletet.

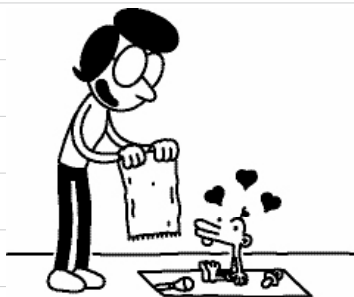
Rájöttem, hogy vagy eldugta a köntöst, vagy megszabadult tőle. Most jut eszembe, apa múlt este vacsora után elszaladt a lomtalanítóba, ami valószínűleg nem sok jót jelent.

Egyébként, ha apa TÉNYLEG megszabadult a köntöstől, nem ez lenne az első eset, hogy kidobta valaki más holmiját. Emlékszel, hogyan próbálta elhagyni Manny a vigasztalóját?

Tegnap reggel apa kidobta Manny összes cumiját.

Hát, Manny teljesen kiakadt. Anya csak úgy tudta megnyugtatni, hogy előásta a régi takaróját, amit ő úgy hívott: „Tumi”.

A Tumi kék takaróként kezdte a pályafutását, amit anya kötött Manny első születésnapjára, aztán szerelem lett első látásra.

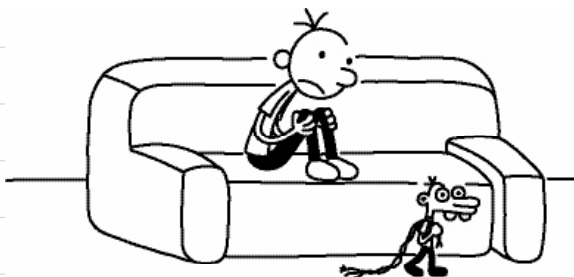
Manny mindenhova magával cipelte. Azt sem hagyta, hogy anya addig elvegye, amíg KIMOSSA.

Foszladozni kezdett, és mire Manny kétéves lett, a takarója gyakorlatilag pár darab fonálból állt, amit pár mazsola és a rászáradt fika tartott össze.

Azt hiszem, ekkor kezdte „Tuminak” nevezni a takaróját.

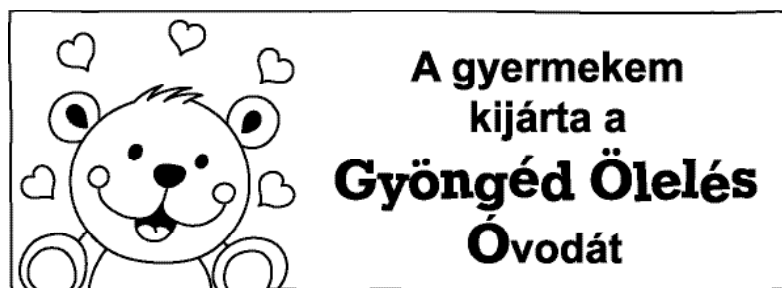
Az elmúlt pár napban Manny úgy hurcolta körbe a házban a Tunit, mint mikor kicsi volt, én meg igyekeztem kitérni az útjából, amennyire lehetett.

Szerda

Belefáradtam abba, hogy naponta elkutyagoljak az iskolába, úgyhogy megkértem anyát, hogy vigyen el engem meg Rowley-t. Azért nem kértem meg korábban, mert anya kocsiját zavarba ejtő matricák díszítik, és a gyerekek az iskolában brutálisak tudnak lenni, ha ilyesmiről van szó.

Megpróbáltam lekaparni a matricákat, de valami olyan ragasztó van rajtuk, hogy az idők végezetéig ott fognak maradni.

Ma anya vitt minket kocsival, de mondtam neki, hogy az iskola MÖGÖTT tegyen ki bennünket.

Persze ostobaság volt a hátizsákomat a kocsiban felejtetni, mert a negyedik órán anya behozta. És ráadásul a MAI napot választotta, hogy végre elmenjen tornászni.

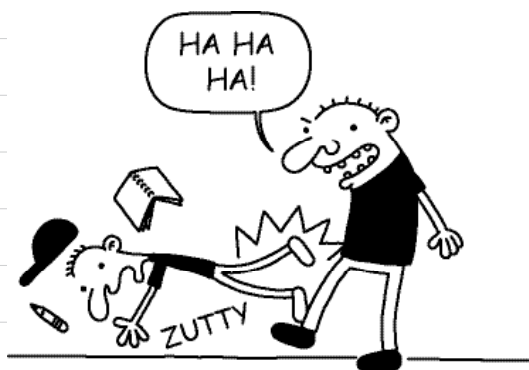
Ilyen az én szerencsém. A negyedik órában ugyanabban a csoportban vagyok, mint Holly Hills, és ebben az évben igyekeztem rá jó benyomást tenni. Úgy számolom, hogy ez az incidens legalább három héttel visszavetett.

De nem csak én akarok jó benyomást tenni Holly Hillsre. Úgy hiszem az osztályban minden fiú bele van zúgva.

Holly a negyedik legdögösebb csaj az osztályban, de az első háromnak már van barátja. Így aztán egy csomó srác, mint én is, mindent elkövet, hogy jó legyen nála.

Igyekeztem valami zsír dologgal előállni, hogy megkülönböztessem magam azoktól a csákóktól, akik kedvelik Hollyt. Azt hiszem ki is találtam, mi legyen az: a humor.

Az osztályunk tagjai neandervölgyiek, ha tréfára kerül a sor. Hogy fogalmatok legyen, miről beszélek, szórakozás gyanánt ilyesmi fut az iskolánkban:

Valahányszor Holly felbukkan, gondoskodom róla, hogy a legjobb anyaggal álljak elő.

Rowley-t használom partnernek, és betanítottam neki pár egészen tisztességes viccet.

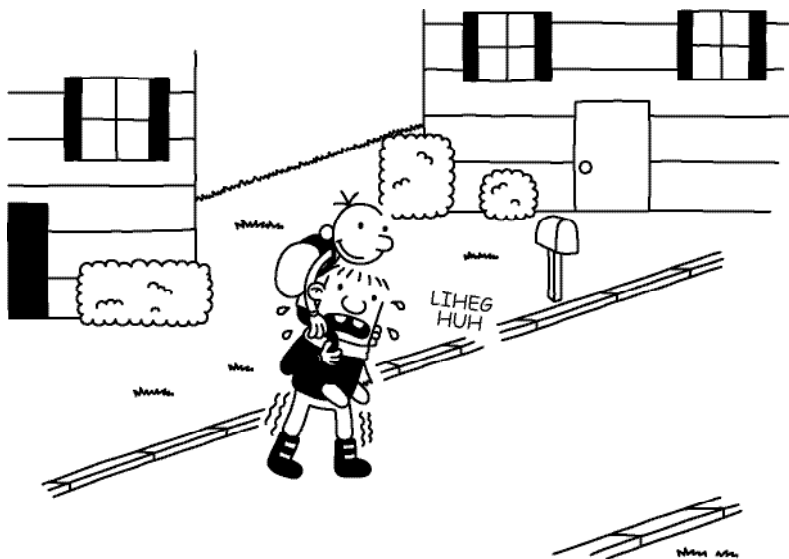
Csak az a baj, hogy Rowley kezd követelődző lenni, nem mindegy neki, hogy ki mit mond, ezért gőzöm sincs, meddig fog tartani a partneri viszonyunk.

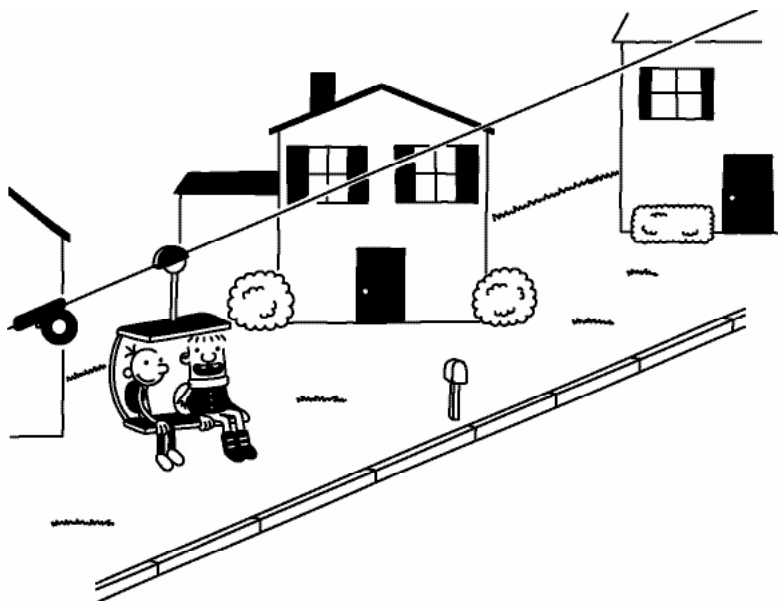
Péntek

Megtanultam a leckét, hogy ne anyával vitessem magam az iskolába, úgyhogy ismét gyalog járok. De mikor ma délután hazafelé indultunk Rowley-val, komolyan úgy éreztem, nincs elég erőm, hogy felmenjek a házunkig a dombra. Úgyhogy megkértem Rowley-t, vigyen fel a hátán.

Rowley tulajdonképpen nem lelkesedett az ötletért, ezért emlékeztetnem kellett, hogy ez olyan dolog, amit a legjobb barátok lazán megtesznek egymásért. Végül beadta a derekát, mikor felajánlottam, hogy viszem a táskáját.

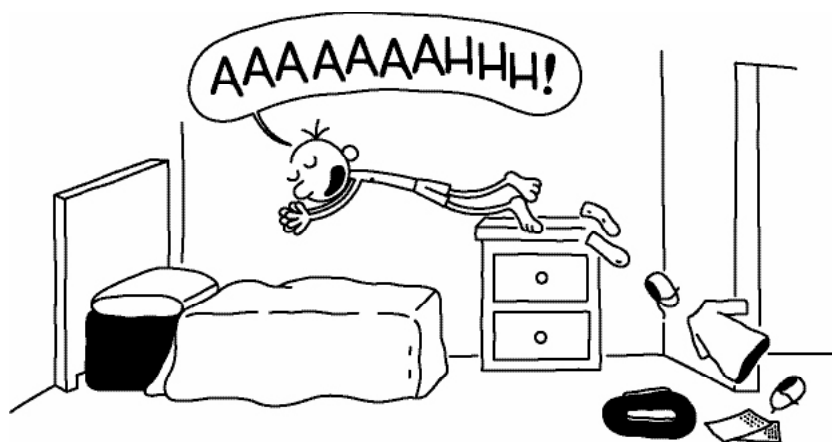
Az az érzésem, ezt csupán egyszer tudtam ellőni, mert Rowley teljesen kinyúlt, mire letett a házunk előtt. Azért ha az iskola már elvette a minket hazaszállító buszt, legalább egy síliftet állíthatna a domboldalra.

Legalább ötször küldtem e-mailt az igazgatónak a javaslatommal, de eddig még nem válaszolt.

Valahányszor hazaérek, nagyon fáradt vagyok. Újabban rákaptam, hogy iskola után mindennap szundítsak egyet.

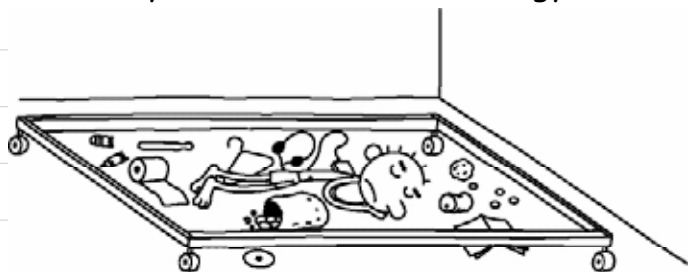
Valójában a szundikálás miatt ÉLEK. Az iskola utáni alvás az egyetlen módja, hogy feltöltődjek, és legtöbbször a hazaérkezésem pillanatában már ágyban is vagyok.

Mondhatni alvásszakértővé fejlődtem ki magam. Ha elalszom, nagyjából mindent képes vagyok átaludni.

Csak egyetlen embert ismerek, aki alvásban jobb nálam, ő RODRICK, és nem véletlenül engedem át neki az elsőbbséget. Pár hete anya rendelt neki egy új ágyat, mert a másik már tönkrement. Kijöttek a bútorszállítók, hogy elvigyék a régi matracokat és a rugós ágybetétet.

Mikor megjöttek, Rodrick a délutáni szundikálása közepén tartott. Így aztán elvitték az ágycsészét, ő meg a földön folytatta az alvást az üres ágycsészében.

Csak amiatt aggódom, hogy apa esetleg meg akarja szüntetni az iskola utáni szendvicseseket. Kezdek arra a következtetésre jutni, hogy herófia van attól, hogy mindketten a vacsorához ébredünk fel mindennap.

Kedd

Nos, rühellem bevallani, de szerintem a délutáni alvás hatással van a jegyeimre.

A leckét régebben akkor szoktam megcsinálni,

mikor hazaértem az iskolából, aztán minden este tévét néztem. Az utóbbi időben viszont az alatt próbáltam megcsinálni a házi feladatot, MÍG a tévét nézem, és ez nem mindig sül el jól.

Itt ez a négyoldalas biológiadolgozat, amit mára kellett volna megcsinálnom, de tegnap este kissé magával ragadott a tévéműsor. Ezért az egészet ma kell megpróbálnom megírni a szünetben a számítógépteremben.

Nem volt sok időm utánakaparni a témának, úgyhogy a margóval meg a betűmérettel játszottam egy kicsit, hogy kinyújtsam négy oldalra, amim van. De biztos vagyok benne, hogy Ms. Nolannek lesz hozzám egy-két szava.

CSIMPÁNZOK

Négyoldalas dolgozat

Írta:
**GREG
HEFFLEY**

1

Ez egy csimpánz,
vagy röviden
„csimpi”.

A csimpánzok
képezik a dolgozat
tárgyát, amit ön a
kezében tart.

2

A csimpánzokat okosnak
tartják, de nem vagyok benne
biztos, hogy ez igaz.

HÚZZ EL AZ
UTAMBÓL, CSIMPI!

DE AZ
VAGY.

NE NEVEZZ
CSIMPINEK!

Ó, IGEN.

3

Úgy tűnik, már nem maradt
sok hely, úgyhogy a
dolgozatnak ezennel

VÉGE.

4